

[Anders Poulsen]

Ved de tidligere førstebehandlinger her i tinget af dette lovforslag er der jo udtrykt betænkeligheder. Jeg mener, disse betænkeligheder er blevet bestyrket under det udvalgsarbejde, der har været i gang. Jeg skal ikke gå i dybden med dette, men jeg synes, der kunne være grund til ved denne førstebehandling at minde om, at forslaget jo er udarbejdet på grundlag af og ret nøje følger betænkninger fra kreditkøbsudvalget, der blev nedsat først i 1970'erne og afsluttede arbejdet i 1978.

Et andet grundlag er forbrugerkommissionens tredje betænkning. Arbejdet i denne kommission blev udført i første halvdel af 1970'erne. Jeg vil derfor godt bede justitsministeren fortælle os, hvilken tilpasning af lovforslaget, som vi nu behandler, der er foretaget, som har ajourført dette under hensyn til den totalt forandrede økonomiske situation for såvel de mange forbrugere som handlende, vi jo i dag har i forhold til situationen, som den var i midten og i sidste halvdel af 1970'erne. Jeg kan ikke se, at der er foretaget en sådan ajourføring.

Jeg synes også, der kan være grund til en måske mere politisk betænkelighed. Jeg tror, det er sådan, at det i hvert fald for en del af regeringen nu står klart, at hvis der er noget, vi ikke kan gøre i den øjeblikkelige situation herhjemme, så er det at pålægge vores erhvervsliv eller en del af erhvervslivet ekstra byrder, ekstra administration, ekstra besvær i forhold til de belastninger, vore EF-partners erhvervsliv har. Jeg synes ikke, dette lovforslag vidner om, at justitsministeren har forstået disse signaler.

Det er en politisk uklog handling at genfremsætte lovforslaget netop på dette tidspunkt.

Den socialdemokratiske ordfører var inde på det meget heldige, der lå i, at man nu gav en lang række yderligere oplysninger om køb i forbindelse med kredit, den effektive rente, fortrydelsesretten osv., men her er jeg nødt til at spørge den socialdemokratiske ordfører: hvem er det, der har en valgmulighed, når man går på indkøb? Hvem kan drage nytte af disse oplysninger? Er det den svage part, som den socialdemokratiske ordfører netop henviste til? Nej, det er det jo ikke, for den svage part har ikke denne valgmulighed. Derfor vil disse oplysninger ramme forkert. Sigtet er måske meget fornuftigt, meget rig-

tigt, men man rammer altså ved siden af målet med denne lovgivning.

Jeg skal derfor afslutningsvis tilsige et fortsat meget kritisk udvalgsarbejde fra venstres side.

Inger Harms (SF):

Under en af de tidligere behandlinger af forslaget til lov om køb på kredit var der en af ordførerne – jeg tror, det var kristeligt folkepartis ordfører – der sagde, det var dyrt at være fattig. Det giver jeg ham fuldstændig ret i, og jeg antager, at mange andre, der er røget ind i hele kommersen omkring køb på kredit, misligholdelse af kontrakter, stævning om at møde i fogedretten, måske endda fremstilling i fogedretten med natten tilbragt i detention, renter, morarenter, gebyr og endelig renter og andre renter igen, vil være enige. Derfor er det godt, at der nu fremkommer et lovforslag, hvor man vil gennemføre en civilretlig regulering af hele kreditkøbsområdet med hovedvægten lagt på at styrke kreditkøbernes retsstilling. Formålet skulle være at sikre forbrugerne en øget og tidssvarende retsbeskyttelse.

En sådan hensyntagen til og beskyttelse af forbrugerne har man hidtil ikke været forvent med på lovgivningens område. Jeg har bemærket, at selv justitsministeriets embedsmænd har fundet ud af, at kreditkøb spiller en særlig rolle for grupper med lave indkomster, jfr. bemærkningernes side 9, sp. 2. Det var meget klogt fundet ud af. Køb på kredit er netop en mulighed for, at folk med almindelige indtægter også kan tilegne sig de materielle goder, andre kan købe kontant. Køb på kredit er jo steget enormt, men det er desværre mange gange med fogedsager som følge. Jeg tror på, at antallet af disse mange fogedsager vil blive betydelig mindre, når man som krævet i lovforslaget giver forbrugeren nøjagtige oplysninger om kontantpris, kreditvilkår, kreditomkostninger og ikke mindst den effektive rente.

Jeg forstår ikke den megen tvivl, der har hersket om den effektive rente. Herregud, det gøres jo i mange andre lande! Hvorfor kan vi så ikke gøre det herhjemme? Vi kan da fremstille en tabel, den erhvervsdrivende kan slå op i.

Angående fortrydelsesretten mener jeg, at lovforslaget må ændres på dette område. Der